

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 196/06-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť M. L., S., zastúpenej advokátkou JUDr. I. V., S., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 37/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 37/98 porušil základné právo M. L. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. M. L. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. M. L. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisíc šesťstoosemdesiatdva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátky JUDr. I. V., S., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 21. júna 2006 č. k. I. ÚS 196/06-15 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 37/98.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom na začatie konania podaným Okresnému súdu Spišská Nová Ves domáhala proti odporcovi Ž., B. (ďalej len „odporca“) náhrady výživy pozostalej manželke. Okresný súd Spišská Nová Ves postúpil návrh 20. februára 1998 okresnému súdu.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 22. februára 2005, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 9 Co 174/05-84 z 27. októbra 2005 predmetný rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Sťažovateľka listami z 1. októbra 1998 a z 24. novembra 1998 urgovala konanie vo veci. Listami z 18. decembra 2003, 12. mája 2004 a z 28. septembra 2004 podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Podpredsedníčka okresného súdu JUDr. T. R. K. listom z 26. novembra 2004 sťažovateľke oznámila, že zákonná sudkyňa koná v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

Sťažovateľka namieta, že do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nie je vo veci právoplatne rozhodnuté.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk a náhradu trov právneho zastupovania advokátkou v sume 8 682 Sk.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda Mgr. M. L. listom sp. zn. Spr. 2014/99 z 18. júla 2006 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 14. augusta 2006.

2. 1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol prehľad procesných úkonov v predmetnom konaní a uviedol nasledovné: „(...) súhlasím s tým, aby (...) Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti (...).

Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovateľka využila možnosť v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. v platnom znení a podala sťažnosť na prieťahy v konaní (...).

V súčasnosti zákonná sudkyňa vyhotovuje rozsudok č. k. 9 C 37/98 zo dňa 22. 06. 2006 (...).

Ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 37/98 nedošlo k zbytočným prieťahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne, jej subjektívne zavinenie zistené nebolo. V oddelení 9 C v súlade

s Občianskym súdnym poriadkom sa vybavuje vysoký počet pridelených vecí popri priebežnom mesačnom nápade nových vecí (cca 633 vecí) (...)

V prípade, že ÚS SR dospeje k záveru, že bolo porušené základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, navrhujeme aby ÚS SR nepriznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie z dôvodu, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom dňa 22. 06. 2006 (...). Vec bola právne, skutkovo náročná, a na posúdenie oprávnenosti uplatnenej výšky nároku bol stanovený súdny znalec. “

2. 2 Právna zástupkyňa sťažovateľky k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu vo svojom liste zo 14. augusta 2006 zaujala nasledovné stanovisko: „(...) *súhlasím s tým, aby (...) Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu, nakoľko je predpoklad, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí (...).*

Mám jednoznačne za to, že v prípade sťažovateľky došlo k porušeniu jej základného práva (...).

Podotýkam, že uvedená vec v žiadnom prípade nebola právne ani skutkovo náročná, ako tvrdí odporca, nakoľko išlo o náhradu výživy pozostalej manželke, ktorá jej priamo vyplývala z platných priamych predpisov a ktorej výpočet nebol zložitý a bol stanovený súdnym znalcom.

Zároveň navrhujeme, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľke aj fin. zadosťučinenie a to v požadovanej výške 50 000 Sk. Túto sumu považujeme za primeranú (...). Požadujeme aj náhradu trov právneho zastúpenia (...). “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne

rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (m. m. I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 37/98:

- 19. november 1997 – sťažovateľka podala Okresnému súdu Spišská Nová Vec proti odporcovi návrh na náhradu výživy pozostalej manželke,
- 25. marec 1998 – okresnému súdu bol postúpený spis z dôvodu miestnej príslušnosti,
- 15. jún 1998 – okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie sa k návrhu,
- 29. jún 1998 – odporca zaslal okresnému súdu vyjadrenie k návrhu,
- 5. október 1998 – sťažovateľka požiadala okresný súd o informáciu o konaní,
- 27. november 1998 – sťažovateľka urgovala okresný súd o podanie informácie,
- 26. marec 1999 – okresný súd vyzval sťažovateľku na predloženie rozhodnutia o priznaní a odňatí vdovského dôchodku, invalidného dôchodku, resp. inej dávky dôchodkového zabezpečenia, a vyzval odporcu na predloženie listinných dôkazov súvisiacich so sporom,
- 8. apríl 1999 – sťažovateľka predložila okresnému súdu ním požadovanú dokumentáciu,
- 13. apríl 1999 – odporca predložil okresnému súdu ním požadované listinné dôkazy,
- 4. august 2000 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 24. október 2000,
- 8. august 2000 – okresný súd požiadal S., a. s., B., (ďalej len „s.“) o zaslanie prehľadu dávok, ktoré poberala sťažovateľka od 30. septembra 1991,
- 18. september 2000 – s. zaslala odpoveď okresnému súdu,
- 24. október 2000 – uskutočnilo sa pojednávanie, ktoré bolo pre neúčast' členky senátu odročené na neurčito,
- 17. apríl 2001 – okresný súd požiadal s. o zaslanie prehľadu o výške dôchodkového zabezpečenia sťažovateľky,
- 28. jún 2001 – sociálna poisťovňa zaslala okresnému súdu prehľad o výške dôchodkového zabezpečenia sťažovateľky,

- 13. november 2001 – okresný súd nariadil pojednávanie na 4. december 2001,
- 4. december 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom boli vypočutí účastníci konania a ktoré bolo odročené za účelom vyžiadania príslušnej dokumentácie z Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo práce“),
- 25. jún 2002 – okresný súd požiadal ministerstvo práce o zaujatie stanoviska k spôsobu výpočtu nákladov na výživu pozostalým,
- 29. júl 2002 – ministerstvo práce zaslalo okresnému súdu odpoveď,
- 8. január 2003 – okresný súd ustanovil vo veci znalca z odboru ekonomika a podnikanie Ing. L. R., B.,
- 20. február 2003 – odporca zaplatil preddavok na trovy znaleckého dokazovania,
- 27. marec 2003 – okresný súd zaslal súdny spis znalcovi,
- 1. august 2003 – znalec zaslal okresnému súdu znalecký posudok,
- 17. december 2003 – okresný súd priznal znaleckú odmenu znalcovi za vyhotovenie znaleckého posudku a zaslal výzvu účastníkom konania na oznámenie pripomienok k znaleckému posudku,
- 5. január 2004 – sťažovateľka zaslala okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 12. január 2004 – odporca zaslal okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 15. marec 2004 – sťažovateľka oznámila okresnému súdu dátum, kedy dostal znalecký posudok,
- 27. máj 2004 – okresný súd vyzval znalca, aby mu oznámil dátum doručenia uznesenia o priznaní znaleckej odmeny,
- 9. jún 2004 – znalec zaslal okresnému súdu odpoveď na jeho výzvu,
- 10. november 2004 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. február 2005 a vyzval odporcu na predloženie prehľadu o platbách sťažovateľke,
- 17. február 2005 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom boli vypočutí sťažovateľka a znalec a bol schválený návrh sťažovateľky na rozšírenie návrhu o úroky z omeškania a pojednávanie bolo odročené na 22. február 2005 za účelom vyhlásenia rozsudku,
- 22. február 2005 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vo veci vyhlásený rozsudok,
- 18. apríl 2005 – sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu,
- 22. apríl 2005 – okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie sa k odvolaniu sťažovateľky,

- 5. máj 2005 – odporca zaslal okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky,
- 18. máj 2005 – okresný súd zaslal odvolanie sťažovateľky so súdnym spisom krajskému súdu na rozhodnutie,
- 27. október 2005 – krajský súd uznesením č. k. 9 Co 174/05-84 zrušil rozsudok okresného súdu z 22. februára 2005 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 6. december 2005 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 9. december 2005 – doručovanie uznesenia krajského súdu účastníkom konania,
- 5. máj 2006 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 22. jún 2006,
- 22. jún 2006 – okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet, a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 37/98 o návrhu sťažovateľky na náhradu výživy pozostalej manželke došlo k porušeniu označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (m. m. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam

pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania bolo rozhodovanie „o náhradu výživy pozostalej manželke“, t. j. vec, ktorej povaha (spor o existenciu nárokov, ktoré môžu byť zdrojom príjmov sťažovateľky) si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie „o náhradu výživy pozostalej manželke“ v okolnostiach danej veci môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s ustálením skutkového stavu aj znaleckým dokazovaním. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priesťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priesťahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Treba uviesť, že okresný súd bol v určitých obdobiach v posudzovanej veci opakovane krátkodobo, ale aj dlhodobo nečinný, a to:

- od 29. júna 1998 do 26. marca 1999, t. j. viac ako 8 mesiacov,
- od 13. apríla 1999 do 4. augusta 2000, t. j. viac ako 15 mesiacov,
- od 24. októbra 2000 do 13. novembra 2001, t. j. viac ako 12 mesiacov (počas tejto doby okresný súd iba 17. apríla 2001 vyzval sociálnu poisťovňu na predloženie dokladov),

- od 4. decembra 2001 do 8. januára 2003, t. j. viac ako 13 mesiacov (počas tejto doby okresný súd iba 25. júna 2002 vyžiadal od ministerstva práce stanovisko k spôsobu výpočtu nákladov na výživu pozostalým),
- od 12. januára 2004 do 10. novembra 2004, t. j. viac ako 9 mesiacov (počas ktorej doby okresný súd vyzýval účastníkov konania a znalca na odpoveď, kedy obdržali uznesenie o priznaní znaleckej odmeny).

Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas 57 mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priedahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, pretože k uvedeným zbytočným priedahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani v dôsledku správania sťažovateľky, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu. Obranu okresného súdu podľa ktorého „*v oddelení 9 C v súlade s Občianskym súdnym poriadkom sa vybavuje vysoký počet pridelených vecí popri priebežnom mesačnom nápade nových vecí (cca 633 vecí)*“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priedahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priedahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02). V súvislosti s tvrdením okresného súdu, že „*nedošlo k zbytočným priedahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne, jej subjektívne zavinenie zistené nebolo*“ treba pripomenúť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec (napr. I. ÚS 91/05).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. Vzhľadom na to, že 22. júna 2006 bol v predmetnej veci okresným súdom vyhlásený rozsudok, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené a primerané priznať jej podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, podľa zásad spravodlivosti, vzhľadom na význam sporu pre sťažovateľku, a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, považuje za primerané v požadovanej výške 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 22. februára 2006, podanie upresnenia sťažnosti zo 7. marca 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 14. augusta 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd o uplatnenej náhrade trov konania sťažovateľom rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006